

Cinc poemes

per Toni Roca Pineda

NOCTÀMBULA I BUCÒLICA

La dona del rellotge vermell
a la nit forta i josepina,
cinematogràfica i gastronòmica,
té la pell color zebra.

Nostàlgica i bucòlica, presumeix
de ser femenina, presumida i una mica
—¿només una mica?— desafiadora quan
al pàrquing que hi ha a la vora del bar
Vertmell deixa el seu Ford-Mustang,
darrera generació, matrícula A/132.487.

La dona del rellotge vermell és contemporània,
bruna i verda.

La dona del rellotge vermell és implacable
trending-topic.

INCENDI

*Nous prendrons le temps de vivre,
d'être libres, mon amour;
sans projets et sans habitudes
nous pourrions rêver notre vie.*

GEORGES MOUSTAKI

La dona zebra
—ara sense l'home
del rellotge verd—.
atesa una circumstància
anomenada Cézanne,
explora l'interior
d'Aix-en-Provence.
Cau l'estiu sobre la terrassa
del Cafè Van Gogh i tots
els gats del món piulen
vora un paisatge francès
però bucòlic.
Però a la Promenade
des Anglais, David Niven
sedueix Deborah Kerr
amb permís i llicència
de la dona zebra.
Coses vistes, coses observades
de la vida que passa.
La dona zebra habita dormitoris
particulars de l'hotel Beau Rivage
perquè al Regina hi ha overbooking
i el Museu Matisse representa inèdits
escenaris de campanes al vol, capellans
despulls i ministres de la guerra sense
feina malgrat la ciutat de Pequín. Llavors
—o amb anterioritat als fets relatats— es declara
immens l'incendi al Museu Picasso d'Antibes.

SOPA DE CEBES A LES HALLES

Per 13'50 euros, la dona zebra esdevinguda bruixa menja sopa de ceba al bistrot Les Halles (rue de Vintimille, 9, París) una mena de llogaret qualificat de circumstancial. És feliç i vesteix verd elèctric, mecànic i tal vegada hidrogen. Té altres opcions, per exemple, steak tartare elaborat més enllà de qualsevol boira parisenca, que rebutja per no patir dolències estomacals. O no. Perquè la cuisine bistrannique ho deixa per als caps de setmana crepusculars a l'alçada de vivíssima llum que emana sempre del barri llatí evocador amb essències normalment privades. Llavors —o un minut abans—, a la tardor de cada any, a ritme d'una pluja que només produeix Sylvie Vartan, demana al cambrer principal de Le Petit Royal (rue du Faubourg du Temple, 11) una severa aproximació al gigot d'agneau fermier du Quercy rôti à la broche. És la festa de la nit a la ciutat enlluernada i que enlluerna, excel·lent moment per entrar a la llibreria Shakespeare and Company i comprar les obres completes de T. S. Eliot, poeta de notables discrepàncies conjugals a mig camí de Londres o París. Depèn. Depèn de les circumstàncies que podria provocar visitar un xinès de l'avenue Richerand, on es detecta un bon plat de nalin que, sembla, és una mena de còctel per on s'endevina la pàl·lida ombra del porc i de la gamba, tot barrejat per exquisits paladars. O almenys això deia, un temps, François Mitterrand, habitual client clandestinament acompanyat de Nicole d'Orléans. La dona zebra esdevinguda bruixa no s'oblida pas de Le Baron Rouge, ja sabeu, veritat?, rue Théophile Roussel, 12, bodega amb denominació d'origen geomètric incorporat amb una mise-en-scène que recorda (o tot és producte de febrils somnis d'estiu) un art déco més evident. La dona zebra esdevinguda bruixa consulta l'hora al seu rellotge vermell i robat; són les 14 hores, 29 minuts, hora d'Amsterdam.

NIVEA CREME

La dona zebra té ferides al peu.
La dona zebra visita la farmàcia.
La dona zebra compra Nivea creme.
És la dona zebra la crème de la crème?
Llavors la dona zebra és visitadora de Figueretes
[sur-mer
i a l'Amèrica en bona companyia devora sucós estofat de brau.

SETEMBRE I ZEBRA

Ho diuen la Bíblia i altres papers cristians; l'home del rellotge verd poc —o res— sap del mot subjectivitat i altres derivacions mai endevinades rere la línia de flotació d'un horitzó que mai serà de Formentera ora pro nobis. L'home del rellotge verd en nit josepina i feble, entre copes de vi de marca no t'hi fixis i el glamour personal de la batlessa del poble sap de meteorologia pràctica o de sintaxi enlluernadora dels dies primers de la tardor. L'home del rellotge verd creu en l'atzar, en les pel·lícules d'Éric Rohmer *Pauline à la plage*, *L'Amour l'après-midi* i *L'amie de mon amie* i en les novel·les de Marcial Lafuente Estefanía. Zebra i setembre, la nit es tanca just a l'hora de sopar pollastre a l'ast.

(Del llibre inèdit 'La dona zebra, el rellotge verd')

TONI ROCA PINEDA ■

